

MOZART GALA

Così fan tutte: Ah, che tutta in un momento, duet Fiodiligi i Dorabelle
Le nozze di Figaro: Porgi amor, arija Grofice
La finta semplice: Marito io vorrei, arija Giacinte
Le nozze di Figaro: Sull' aria, duet Susanne i Grofice
Così fan tutte: Smanie implacabili, arija Dorabelle
Così fan tutte: Come scoglio, arija Fiordiligi

Fantazija u c-molu KV 475

Così fan tutte: Ah guarda, sorella, duet Fiordiligi i Dorabelle
Don Giovanni: Vedrai carino, arija Zerline
Le nozze di Figaro: Non so più cosa son, cosa faccio, arija Cherubina
Così fan tutte; Prenderò quel brunettino, duet Fiordiligi i Dorabelle
Die Zauberflöte: Ach, ich fühl's, arija Pamine
La finta semplice: Che scompiglio, che flagello, arija Giacinte
La clemenza di Tito: Come ti piace imponi, duet Vitellie i Sesta
Le nozze di Figaro: Via, resti servita madama, brillante, duet Susanne i Marcelline

NELA ŠARIĆ
SOPRAN

NERA GOJANOVIĆ
MEZZOSOPRAN

GORDANA PAVIĆ
KLAVIR

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE
U ŠIBENIKU
Kralja Zvonimira 1, 22 000 Šibenik
producent@hnksi
+358 (22) 212 473

Pratite nas na društvenim mrežama:

@hnkusibeniku
www.hnksi.hr

Grad Šibenik

HEP

Nela Šarić

Zadarska sopranistica Nela Šarić magistrirala je na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu (u klasi prof. Cynt-hie Hansell Bakić) te na Velškoj Međunarodnoj Akademiji za glas, gdje je svoj glas usavršavala kod renomiranog verdijanskog tenora Dennis O'Neilla i talijanske sopranistice Nuccie Focile. Na navedenoj Akademiji radila je s brojnim istaknutim i priznatim glazbenicima i pjevačima uključujući Mo Richarda Bonyngea, te legendarnu Dame Kiri Te Kanawu. Godine 2015. sudjelovala je u radu Međunarodnog Opernog Studija u Gijonu, Španjolska.

Godine 2017. osvaja 1. nagradu žirija te nagradu Tokyo Metropolitan Opera Foundation na natjecanju Riccardo Zandonai u Italiji, zatim odnosi apsolutnu pobjedu na Stuart Burrows Voice Awards u Walesu, a godinu prije osvaja 2. nagradu žirija na Otto Edelman natjecanju u Beču. Uz to je bila finalistica prestižnog natjecanja Belvedere u Moskvi, te Zinka Milanov natjecanja u Rijeci.

Istaknuti uspjesi, uključuju pjevanje uloge Jelene u Zajčevoj operi "Nikola Šubić Zrinski", Marice u Tijardovičevom "Spli'skom akvarelu", Julije u Bellinijevoj operi "Capuleti ed i Montecchi", te Violette u Verdijevoj "La Traviati" za HNK Split, Contesse Almavive u operi "Figarov pir" na New Generation Festivalu u Firenzi, cover za ulogu Violette u Verdijevoj "La Traviati" za Velšku Nacionalnu Operu, pjevanje uloge Musette u Puccinijevoj operi "La Boheme" u Sendaiju te Gilde u Verdijevoj "Rigo-lettu" u Nagoyi u Japanu, Faure-ovog Requiema s New York's West Village Choraleom, te prazna uloga Ande u Strmičevoj operi "La Madre Slava" uz Simfonijski orkestar i zbor HRT-a. Nastupala je sa svim istaknutim orkestrima i ansamblima u Hrvatskoj, snimila je i nosač zvuka zadarskih skladatelja 19. stoljeća pod palicom Mo Ede Mičića, kao i nosač zvuka za japansko tržište koji se snimio u svrhu pomoći oboljelima od depresije, te je nastupila na brojnim koncertima pjevajući renesansnu glazbu uz priznatog lutnjistu Edina Karamazova.

Velika imena glazbene industrije s kojima je surađivala, uključuju dirigente, kao što su: Riccardo Muti, Ivan Repušić, Lorenzo Tazzeri, Jonathan Santagada, Michael Conley, Guido Mancusi, Jose Gomez, Mladen Tarbuk, Tomislav Fačini, Edo Mičić, Saša Britvić, režisere Sarah Crisp, Yasuhiro Miura, Ignacio Garcia, Victoria Stevens, Sandra Martinović, Krešimir Dolenčić i Dora Ruždjak Podolski, te vokalne trenere Joyce Fieldsend, Gareth Jones, Julian Smith, Della Jones, David Gowland, Gareth Morell, Anthony Negus, Marco Canepa, Pierre Maurice Barlier, Tanya Harrison i Jacqueline Pischorn. Bila je su-dionicom Masterclassa Raine Kabaivanske, Susan Bullock, Nelly Miricioiu, Ryland Daviesa, Annemarie Zeller, Larry Allan Smitha, Benno Scholluma, Mary Logan-Hastings, Helene Lazarske i Judith Kopecky. Nagrađena je Grbom Grada Zadra kao Laureatkinja za uzorne uspjehe i rezultate postignute u području glazbene kulture.

Od 2011. godine aktivna je u pedagoškom radu, a od jeseni 2022. godine osnivačica je i umjetnička voditeljica Glazbeno-scenskog studija ARIJA.

Od listopada 2023. godine solistica je splitske Opere.

Nera Gojanović

Nera Gojanović rođena je u Šibeniku gdje je završila osnovno i srednje glazbeno obrazovanje. Na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu završila je diplomski (u klasi Snježane Bujanović Stani-slav), a potom poslijediplomski studij opernoga pjevanja (u klasi Nelli Manuilenko). Na Sveučilištu u Zadru dodatno je stekla i nastavničke kompetencije.

U svom dosadašnjem umjetničkom radu održala je značajne koncerte kao što je ostvarila i značajne uloge unutar hrvatskih opernih produkcija. Surađivala je sa renomiranim ansamblima; Hrvatski ba-rokni ansambl, Zagrebački kvartet, Kvartet Porin, Trio Orlando, Zadarski komorni orkestar, Mostarski simfonijski orkestar, te sa vršnim dirigentima; Pavle Dešpalj, Ivo Lipanović, Ivan Repušić, Nada Mato-šević, Robert Homen, Josip Šego, Hari Zlodre, Aleksandar Kojić...

Osim kao operna umjetnica, mezzosopranistica s bogatom dvadesetogodišnjom praksom, stekla je vrijedno iskustvo i kao autorica brojnih članaka, feljtona, osvrti i kritika u stručnim i popularnim glazbenim i inim publikacijama. Kao organizatorica i promotorica sudjelovala je u brojnim projektima među kojima se ističe: Festival klasične glazbe *Musica appassionata* od 2009.; Izložba i koncert posvećeni 25. obljetnici smrti umjetnice Majde Radić 2009.; Međunarodni vokalni majstorski tečaj posvećen istoj umjetnici 2011. i dr.

Producentica je i dviju produkcija u Hrvatskom narodnom kazalištu u Šibeniku: Menottijeva *The Me-dium* 2010/2011. i Brittenova *The turn of the screw* 2013./2014. Ujedno, bila je inicijatorica uklju-čivanja Hrvatskoga narodnog kazališta u Šibeniku u Udruhu europskih povijesnih kazališta 2013.

Posljednjih godina, u fokusu su joj koncertni projekti za koje provodi vrijedna arhivska istraživanja (npr. *Opera perduta*; *Il' brillo di Rossini*; *Tragom hrvatske glazbene lirike*; *Glazba iz ženskog pera*; *Just Brahms*; *Just Rahmanjinov*) i dr. Ponukana time produbljuje istraživačka znanja te se posvećuje i i znanstvenom, odnosno, interdisciplinarnom pristupu temama vezanim uz operni život Zadra i Šibenika. Svoje prvo znanstveno izlaganje imala je u svibnju 2025. godine u HAZU- u u Zagrebu u sklopu Međunarodne muzikološke konferencije.

Gordana Pavić

Gordana Pavić rođena je u Zadru gdje je u glazbenoj školi „Blagoje Bersa“ završila osnovno i srednje glazbeno obrazovanje u klasi mr. Zlate Eterović. Diplomirala je 1996. godine pri muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Jakše Zlatara, a u istoj klasi 2006. godine završila je poslijediplomski studij usavršavanja. Od 1999. godine živi u Šibeniku gdje radi u glazbenoj školi Ivana Lukačića kao profes-rica klavira. U predanom pedagoškom radu bilježi uspjehe svojih učenika na brojnim natjecanjima, te obavlja dužnost pročelnice klavirskog odjela.

Osim pedagogije uspješno se bavi i koncertnom djelatnošću, kao solist, korepetitor, komorna glaz-benica ili članica orkestra. Ostvaruje brojne umjetničke suradnje, ponajprije sa mezzosopranisticom Nera Gojanović, ali i sa drugim umjetnicima, klarinetistom Borisom Plazibatom, violisticom Lucijom Brnadić, zagrebačkim kvartetom Porin, Zadarskim komornim orkestrom te sa dva najstarija šibenska društva, ŠPD Kolo i Šibenskom narodnom glazbom.

Wolfgang Amadeus Mozart

1756. – 1791.

Wolfgang Amadeus Mozart, austrijski skladatelj rođen u Salzburgu, jedan je od trojice glavnih predstavnika bečke klasike. Opće i glazbeno obrazovanje dobio od oca Leopolda. Izraziti glazbeni talent pokazao je još u djetinjstvu: počeo je skladati kao petogodišnjak, a godinu dana poslije je, sa sestrom Nannerl (Maria Anna) svirao čembalo pred bavarskim knezom izbornikom u Münchenu i pred caricom Marijom Terezijom u Beču. Niz turneja toga »čuda od djeteta« započeo je 1763. (Francuska, Engleska, Danska, Nizozemska, Švicarska, Njemačka). U dobi od 13 godina Mozart je već stekao ugled i kao skladatelj i kao interpret. Potkraj 1769. s ocem se prvi put uputio u Italiju (Napulj), gdje je – kao i na ranijim turnejama – nastupao na plemićkim dvorovima i pred Papom. Skladao je simfonije, komorne skladbe, opere (često i po narudžbi), prisustvovao opernim i koncertnim izvedbama, upijajući stilske značajke glazbi pojedinih sredina. Razdoblje intenzivnih turneja završilo je s njegovom adolescencijom 1773. Već 1772. Mozart je stupio u trajnu službu na dvoru biskupa Colloreda u Salzburgu kao koncertni majstor; u to je doba skladao pretežno vokalna crkvena djela, ali je slovio i kao najznačajniji skladatelj instrumentalne svjetovne glazbe. Nezadovoljan svojim položajem i glazbenim ozračjem, 1777. je zatražio razrješenje dužnosti i otputovao s namjerom da nađe novo zaposlenje u povoljnijoj glazbenoj sredini (posebice u Mannheimu), no od početka 1779. ponovno se zaposlio u Salzburgu kao dvorski orguljaš i skladatelj. Nezadovoljan poslodavcem, u ljeto 1781. prekinuo je službu. Prvi samostalni pijanistički nastup u Beču 1782. obilježio je početak njegova doživotnoga djelovanja u habsburškoj carskoj prijestolnici. Njegovo je najznačajnije djelo toga razdoblja *Singspiel* (komična opera na njemački tekst s govorenim dijalozima i pjevanim arijama). Posebno značajno djelo je opera *Otmica iz saraja* (*Die Entführung aus dem Serail*), izvedena 1782. s velikim uspjehom. Ubrzo nakon premijere oženio se Constanzom Weber. Razdoblje 1784. –88. bilo je najuspješnije: uz skladanje (glasovirski koncerti, komorne skladbe, arije) često je nastupao, ili na javnim koncertima ili u plemićkim salonima, te privatno podučavao; bečki su nakladnici redovito tiskali njegova djela, a tada je započeo uspješnu suradnju s libretistom L. Da Ponteom, koja je 1786. rezultirala izvedbom opere *buffe Figarov pir* (*Le nozze di Figaro*) u Beču, a ubrzo s velikim uspjehom i u Pragu. Po narudžbi praške Opere godinu dana poslije praižvedena je opera *Don Giovanni*. Na-

kon očeve smrti (1787.), zahvaljujući nemaru vezanom uz financije, unatoč stalnomu prihodu od posla dvorskoga komornoga glazbenika (od 1788.), započinje nestabilno razdoblje – česte selidbe, dugovi, nezadovoljstvo povremenim slabijim uspjesima – u kojem su mu pomagali mnogi prijatelji i ljubitelji glazbe, poput mecene Gottfrieda van Swietena. Ipak, posljednje su mu godine bile uspješne: zadnja turneja 1789. (po Njemačkoj), te izvedbe opere *buffe Così fan tutte* (1790.) i posljednje opere *Titovo milosrđe* (*La clemenza di Tito*) za prašku krunidbu Leopolda II. (1791.). Povremeno je skladao i za susrete masonske lože, kojoj se priključio 1784. Neke masonske

ideale izrazio je u *Singspielu Čarobna frula (Die Zauberflöte)*, koju je praisvela glumačka družina Emanuela Schickanедера 1791. Ubrzo je dobio narudžbu grofa Walsegga da sklada *Requiem* za njegovu nedavno preminulu suprugu, no prije završetka djela shrvala ga je bolest. Prema njegovim skicama misu je dovršio F. X. Süssmayr.

Mozartovo skladateljsko djelovanje obuhvaća crkvenu glazbu (16 misa, rekvi-jem, misni stavci, druga vokalna i instrumentalna djela), raznovrsnu scensku glazbu (među kojima je 20-ak opera, glazba za igrokaze i dramske kantate – neke su od njih nedovršene; baleti, mnogobrojne pojedinačne arije, dueti, scene i ansambli uz orkestralnu ili glasovirsku pratnju), manje vokalne forme (pjesme, kanoni) i mnogobrojne orkestralne skladbe (41 simfonija, divertimenti, orkestralni stavci i dr.), plesnu glazbu za različite sastave, koncerte i koncertne stavke, od kojih su neki zagubljeni (27 glasovirskih koncerata, 5 violinskih, 13 koncerata i koncertantnih simfonija za puhaća glazbala), ko-mornu glazbu (pretežito gudačke kvartete i sonate za violinu i instrument s tipkama) te glasovirska djela (sonate, varijacije) itd. Prema izvorima (mno-go podataka potječe iz sačuvane korespondencije) skladao je brzo i lako. Mladenačka djela (do ranih 1770-ih) obilježava jednostavnost, s pretežitim obilježjima ranoga klasicizma, osobito mannheimskog i sjevernotalijanskoga stila, koje je upio na putovanjima, ali i upoznao u rodnome gradu. U 1770-ima Mozart je skladao crkvenu glazbu u skladu sa salzburškom tradicijom, dok se simfonije, serenade i koncerti razlikuju od nje maštovitim rješenjima u pogledu forme, instrumentacije i karaktera. Za vrijeme boravka u Mannheimu i Parizu svoje je skladbe stilski prilagodio tamošnjim ukusima i u njima propitivao mogućnosti različitih ansambala. Kraj toga razdoblja predstavlja opera *Idomeneo*, najznačajnije djelo nastalo prije njegova konačnoga pre-seljenja u Beč 1781. Već u toj operi Mozart je pokazao neke osobine po-

slije izražene i u drugim scenskim djelima: kombinacija tradicionalne forme (u ovom slučaju to je *opera seria*) obogaćena je utjecajima drugih sredina (francuska opera i Gluckova reformirana opera), što je rezultiralo originalnim rješenjima i vrstom koja se teško uklapa u ondašnje stereotipe. U bečkom razdoblju 1780-ih Mozartova su djela transparentnija i jednostavnija, ali s inovacijama u orkestracijskoj ravnoteži i razrađenosti do detalja, osobito u gudačkim kvartetima koje su potonji kritičari obilježili »klasičnima«, zajedno s istorodnim djelima J. Haydna i L. van Beethovena. U tom su razdoblju na-stali mnogi koncerti u kojima Mozart sintetizira elemente sonatne forme te načelâ baroknoga ritornella i tzv. arije *da capo*. Opere toga razdoblja (osobito *Figarov pir* i *Don Giovanni*) obilježava individualnost, ekspresivnost i formal-na razrađenost. U simfonijama, na temelju iskustva s koncertom i operom, postigao je nov odnos prema orkestru, u rasponu od grandioznoga simfo-ničnoga do intimno-komornoga zvuka i tekture s individualnim profiliranjem svake od njih (npr. »Pražska« simfonija, simfonija »Jupiter« itd.). U kasnim djelima (1789–91), npr. u kvintetima, takav je stil još dotjeraniji i razrađeniji. Djelatnost je usredotočio na tri različita žanra – *Singspiel*, *opera seria* i misa za mrtve – koji su na prvi pogled sasvim različiti u koncepcijama i heterogeni u mnogim elementima, no ipak pokazuju zajedničke osobine u provođenju načela kontrastiranja. U *Čarobnoj fruli* to je suprotstavljanje duboko misaonih i lepršavih, gotovo trivijalnih dijelova, u *Requiemu* homofonskih ili akordskih nasuprot kontrapunktskim i fugiranim stavcima. Ubrzo nakon smrti, Mozar-tova je glazba prepoznata kao iznimna i vrijedna pa se uz vrhunska djela J. Haydna i L. van Beethovena ubraja u vrhunce bečke klasike. Već na prijelazu iz XVIII. u XIX. st. bila je proširena i izvan lokalnoga kruga tako da su mnoge Mozartove skladbe (u rukopisnim prijepisima i prvim izdanjima) pronađene i u hrvatskim glazbenim zbirkama.